

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més fart el dilluns.

No s'tornan els originals.

REDACCIÓ: Canuda, 15, 1.º
DE 12 A 1 Y DE 6 A 7
ADMINISTRACIÓ: Plassa de Santa Agna, 26
Apartat de correus núm. 26

Espanya. mitj any 1'50 pts. per corresponal 1'75—Estranger. mitj any 2 francs, per corresponal 2'75
Número solt 5 céntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 céntims
Pagos a la bestreta. Poden enviar-se sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

Preus pels corresponals propagandistes
5 números 7 pessetes semestre
25 " 30 " "
50 " 50 " "

SINDICATS FEMENINS

A darrers del mes passat en el gran saló de la *Jeu-nesse catholique* de París s'ha celebrat un congrés dels Sindicats de la *Rue de l'Abbaye* que constituïen els primers passos d'una organització social feminista cristiana a França.

Están dividits en cinch grups, dels quals depen-deixen les seccions establertes en alguns q uarters de la capital. Hi ha un Sindicat de les professores par-ticulars, un altre de les obreres que s' dedican al ram de confeccions, un altre de les dependentes y em-pleades de comerç, y finalment dos altres sindicats, un de minyones de servey y l' quint d' assistentes de malaltes. Fundats a les darreries de 1902 contan ja uns quants milers de dones sindicades. Tenen una casa federal que han adquirit fa poch a la *Rue de l'Ab-baye*. Desenrotllan llur acció en cercó s d' estudis, conferencies y en la Oficina de Colocacions.

Pera les mestres l' Obra posseïeix una Comissió permanent d' estudis pera defensar ls interessos de la classe; pera les obreres, Cursos professionals; pera les criades una Escola de *menage*. L' acció económi-ca dels grups s' exerceix ab una mena de partici-pació cooperativa.

A darrers de 1907 la Caixa federal ha pogut distri-buir a cada associada una suma de 333 65 francs del total de les compres fetes. La base d' aquestos guanys son els descomptes de 5, 6 y 10 per 100 que logran els Sindicats.

Una altre ventatja que ha assolert la Federació son la *Caixa de pensions per la vellesa* y una *Caixa de prompte socors* a favor de les dones sindicades en ses tranzitories dificultats econòmiques. Posseïeix tam-bé la Obra un *Foyer* sindical ab taules de família, ahont se pot menjar be al preu de 75 céntims per persona. Ha conseguit igualment de diverses cases de camp que les associades puguin anir a estiuhe-jachi al preu de 2 francs o 2'50 al dia. Gayrebe totes les Companyies de ferro-carrils els concedeixen una rebaixa d' un 50 per 100. Funciona finalment un *La-boratori social* que assegura feynes a les obreres en les temporades més crítiques del any. A principis del passat mes de Juny el número d' obreres del Labo-ratori era de 2.200.

Els éxits, donchs, d' aquestos Sindicats femenins han sigut maravillosos, y aquesta bona llavor con-reada ab tant seny y tant amor es promesa falague-ra d' una abundosa collita.

B.

LA FRANSA SE DISOL

Segons els darrers datos publicats pe'l *Journal Offi-ciel*, equivalent a la nostra *Gaceta*, la Fransa que may havia contat menos de 800.000 naixements a nyals, en 1907 ha baixat a la xifra de 779.000.

En un sol any hi ha hagut una disminució de 33.000. Si a aquest dato tan eloqüent n' hi afegim un altre, o sia el fet de que la estadística de les defun-cions sobrepuja en 20.000 la dels naixements, resulta que Fransa pert anyalment prop de 53.000 habitants. Els departaments ahont se conserva una proporció racional entre ls naixements y les defuncions son els més morigerats. Es també digne de notar-se que en els departaments ahont l' indústria està més difu-sa—lleuat del de París, ahont els progressos de la in-moralitat son cada dia majors—se conserva encara be la densitat de població.

Resulta, donchs, confirmada pe'ls fets la dita de Rouvier: «La Fransa se disol.»

LES VAGUES DE FRANSA

En la vaga declarada per la Confederació del Treball han esdevingut sagnantes escenes de les quals han resultat bon nombre de víctimes.

Ajudan als vaguistes que perteneixen al ram de construccions els obrers jardiners y alguns impres-sors.

A Vigneux tingué lloch un miting de protesta que va acabar ab una tumultuosa escena.

En la sala hont tingué lloch l' acte hi colocalen una banderassa roja, ressonant al final del miting alguns crits que exteriorisaven el caràcter poli-tich de semblant moviment.

Esclatades les passions, esperonats els ànims per la cremosa paraula dels oradors, ben prompte se passà del miting al esvalot, no tardant a sonar al-guns trets de revólver contra la forsa pública.

Desgraciadament les intimacions d' aqueixa no posaren treva a l' agresió, y repetintse, les tropes feren us de ses armes resultant alguns morts y fe-rits.

El Govern republicà proposa mides riguroses contra ls agitadors sindicalistes.

Se parla de la dissolució de la Confederació del Treball y també del tancament de la Borsa.

Dolor produïeix l' escriure semblants noves si s' té en compte el caràcter d' aquestes desgraciades lluytes entre el capital y el treball y la freqüencia ab que son explotats per gent sense conciencia que intervé en ellas sense altre objectiu que l' de aprofitarse dels trastorns que s' causen pera fins polítics o de pitjor mena.

Aixó deuria avisar als patrons del perill que co-rren els seus interessos y als obrers del perill que corren també, no solsament sos interessos, sino lo qu' es més trist ses propies vides. Per esperit con-servador deuriem procurar uns y altres evitar els horrors que segueixen a les vagues procurant cada

hú de la seva part aportar a l' obra de concordia el maximum de sa bona voluntat y el minimum de son egoïsme o interés personal.

Pero no tots els patrons veuen prou clar pera ser el qui donguin l' exemple, ni tots els obrers te-nen aquella serenitat y sentit práctic que fa fe-cond l' acte col·lectiu.

Pera aixó s' imposa una obra educativa en el sentit més espiritual de la paraula.

Quan regna la desconfiansa y sonen ab fonament o sense ell les paraules «explotadors y explotats» una petita guspira pot donar lloch a un gros incen-di, y un crit de rebeldia a una desfeta que, si en-dola la llar del obrer, en cambi es rebuda ab ale-gria pe'l agitador que d' ella se n' aprofita.

Un escriptor radical ha comparat molt justa-ment les vagues a les guerres civils, ab les que te-nen molta semblantsa per les seves conseqüencies.

Nombroses vegades l' *esquirol*, el que passa per traïdor, no es sino un ser tan desgraciat com el meteix obrer qu' està en vaga, un ser que tal ve-gada la miseria acompanya de la má fins al des-paix del patró que s' aprofita de sos serveys. Qui sab si rera seu deixa una llar apagada, uns quants fills que badallen de gana o algun malalt

qu' en el llit se revolca de febre y qu' espera la medicina que comprarà aquell obrer ab son esqui-fit salari.

Suposicions son aquestes que la realitat confir-ma moltes vegades.

L' alta majestat del Treball requereix una de-fensa digna y seriosa, qual mantell may deu encu-brir altre fi que l' del seu enlayrament. La colec-tivitat deu ser expressió viva de la justicia y la fra-ternitat. Les seves resolucions deuen ser serenes y reflexives per tenir aixís la fermesa necessaria pera resistir fins al triomf y a imposarse sense vio-lencia. La acció de la collectivitat no deu extendres a més de lo necessari pera la defensa de sos drets, y en aquet sentit deuen rebutjarse les vagues gene-ralis, puig que elles produïeixen una perturbació innecessaria que més pahorós y més dificultós el problema social.

Es prets concedir en honor de la virtut que les més grans desgracies que afligeixen als homes son aquelles en que cauhen per llurs crims.

LA ROCHEFOUCAULD.

ANANT PE 'L MON....

No hi ha cap ser racional que no reuneixi alguna apti-tut o qualitat acceptable. Tot-hom serveix per alguna cosa donant d' aqueixa manera natural actuació al principi de la divisió del Treball. Mirem el regne animal y fins les es-pecies mes inferiors, aquelles que s' escapen a la percepció de la vista, cooperan a la obra humana. En els regnes vege-tal y mineral la ma del qui-mich obra maravelles ab sos fruits, servintli de medi pe 'ls seus estudis.

Pero succeeix moltes ve-gades que per descuit imperdo-nable no s' obté del individu tota la utilitat a que 'ls seus consemblants tenen dret, ja siga per deficiencia del medi empleyat, ja per falta d' edu-cació.

En aquest cas se trova la colla d' infelissos que vagan errants per les grans capitals portant moltes vegades dintre seu el germen de la delin-quencia. Formen petites agru-pacions unides per l' interés de classe, y com els aucells espigolan lo que trovan.

Pobres sers pe 'ls qui la vi-da es un desert sense oasis! La gent se n' aparta sense oferilshi consol. Tal vegada en el mes desarrrapat hi ha un talent que no brilla per falta d' instrucció; tal vegada en el que sembla mes revolt hi ha tot un caràcter que al servey del bé podria contribuir en molt a la vida social.

Moltes son les plantes que s' torsan y corsecan per falta d' un jardiner que les cuidi y ruixi sos arrels ab aigua vi-vificadora; molts son els noys que s' perden en l' avenç de la corrupció per falta d' una má bondadosa que por-ta la vida: el treball, que s' ha dit molt bé es el pá del poble, la virtut del rich que eleva y dignifica a tots quants la practican.

No mancan afortunadament en aquesta ciutat homes entusiastes que com el digne dipu-tat provincial en Ramón Albó han desplegat un zel del tot meritori en mellorar la condició d' aquells desventurats. A ells debem dedicar nostre aplauso, pero entenem que deuria ser una obra colectiva, que totes les persones de bona voluntat han d' apoyar resoltament, aquelles saludables iniciatives arriuant a la creació de grans centres d' instrucció y educació ahont adquireixin els coneixements fonamentals de la vida moral y s' desenrotllin ses vocacions y aptituds en ordre al treball.

Secretariat del Poble
Consultes gratuïtes de 7 a 8 del vespre.

Oficina gratuita de colocacions
Les ofertes en la 4.ª plana.

OBSERVATORI ALSINA

Sala dels aparells

Un altre desengany

A Itàlia hi ha una província eminentment agrària ahont enguany esclatà la guerra social. És la Romagna que tot aquest estiu ha semblat un volcà en ebullició. Però l'loch ahont aquesta lluita ha revestit proporcions més formidables ha sigut la ciutat de Parma, ahont la vega general ha durat més de tres mesos. Les violències han arribat al extrem de que la sang ha corregut pe'ls carrers, sang de soldats i pobres fills del poble, que no feyan altra cosa que obehir al manament dels seus quefes quan procuravan pacificar l'esvalot.

Els revolucionaris s'havien parapetats en l'edifici de la *Cámara del Lavoro*, desde ahont apedregaven y feyan foc al exercit. Mes quan fou assaltada la improvisada fortalesa, el cap de colla del moti, en De Ambris, s'escapà fugint com una guineu, cercant un amagatall a Lugano, desde ahont enviava al proletariat proclames dictatorials. L'escriure ray, no costa gayre. Lo que costa més es organitzar una resistència que no violi els drets de ningú, que guardi la moderació de la defensa inculpada y no empitjori la sort del proletariat.

Y així es lo que en De Ambris no ha sapigut o no ha volgut fer. Ell ha aconsellat als vaguistes de Parma l'heroisme de la fam. Ell ha fet sortir al proletariat de sa resistència passiva y ha tacat ab la sang dels seus germans els carrers de la ciutat y 'ls camps de la rodalia. Y 'ls vaguistes han sigut vensuts; no per que ses peticions fossin totes injustes, puig els treballadors del país, sobretot en èpoques de crisi y quan el seu treball ofereix les garanties que 'l fan digne d'un contracte y d'un salari acceptables, mereixen ser protegits; avans que 'ls forasters. Els vaguistes han sigut vensuts per que han apelat a medis immorals y violents, per la mateixa rahó per que ha fracassat en la vega de Vigneux la Confederació general del Treball de Fransa.

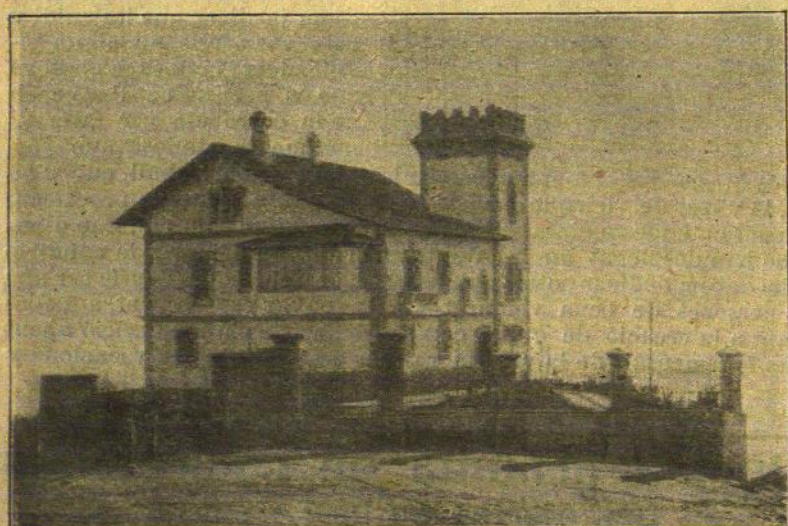
Aprenen, obrers, d'aquestes experiències que costan molt cures als companys obrers y a les famílies obreres.

Aquestos errors d'organització y de tàctica produheixen aytal perturbació en l'ordre econòmic, que no 's poden reparar durant molts anys. Jo sé d'alguna població fabril de Catalunya que encare 'n sofreix profundament de les exaltacions imprudentes, injustes, irracionals de quatre caps calents. Y després aquestes Nimfes Egeries de l'anarquia social se'n riuen d'aquells obrers que 'ls segueixen com remats. Així ho han fet a Parma 'ls directores del socialisme reformistich e integralis 'a, que no coneixen la fam, els quals han xiutat desde l'altra banda de les persianes de casa seva als vaguistes massa crèduls que confiaven en la llur direcció e infalibilitat.

Desenganyemnos, obrers: solament ajudaran a salvarnos 'ls homes que 'ns estimin més generosament y rendeixin a la justícia social un culte, no h'pòcrita, com el de certs vidents de nostres dies, sino sincer y honrat. Tota causa justa 's deshonra y a la llarga ha de perdre si apela a medis immorals, indignes de l'alta y noblesa del seu fi.

CLARIS.

OBSERVATORI ALSINA

Vista exterior

Les cooperatives y les entitats d'estalvis a Espanya

Segons la darrera estadística publicada, hi ha a Espanya 247 societats cooperatives, a les quals pertanyen 66.909 individus. D'aquestes, 182 son de consum y 42 de crèdit, figuranthi en les restants de producció, assistència mèdica, etc.

Les províncies que major nombre de cooperatives tenen son Barcelona ab 66 y Badajoz ab 20.

Les societats de previsió pugen a 1.733. D'elles, son de socors mutus 1.691, ab 351.629 associats; 11 d'asseguranses d'incendis de finques urbanes, ab 3.112; 6 d'accidents del treball, ab 340; 18 d'asseguranses de bestiar, ab 1.343; 3 d'incendis de finques rústiques, ab 3.112; una d'eynes de treball, edificis y bestiar, ab 2.470, y algunes altres de menos importància.

La província que major nombre de societats de socors mutus compta, es Barcelona, ab 547. Ve després Girona, ab 192; Tarragona, ab 109; Balears, ab 66; Madrid, ab 64, y Biscaya, ab 40.

L'estalvi queda en molt mal lloch. No més hi ha 13 societats d'aquest caràcter ab 5.044 inscrits.

Els més hermosos presents que 'l cel ha fet als homes, son el poder ser útils als seus semblants y el poder ensenyar-los la veritat.

PITÁGORAS.

SAGITARI

El remey dels camps

Els temporals retorns a la naturalesa me semblan, pe'ls que seguim un curs de vida ciutadana, un remey que insinuantse en els sentits, en la tranquil·litat de la sanch, en el bon respirar, gayrebé a la vegada que tot el cos se'n troba content, s'ha filtrat ja fins a les nobles facultats, car naturalesa, coneixentnos humans, que altrament deuria obrar en àngels, ab la abundància que té pera delitar, ens enamora primer pe'ls ulls, ens afalaga en el tacte de nostra pell, en l'olfat, en les orelles y així en nostre esperit una vegada ens té seus segons la carn.

Per així, als que de la comunicació ab la ciutat vos n'ha previngut alguna dolensa o cansament o desordre, no dich ja malalts, que també els desenganyats de la pròpia acció, els que dupteu en moments tals que clavaven bandera en el curs d'una vida y sobre tot els més necessitats: misers que aneu perdent lo qu'en humana natura es altesa, a tots voldria retornar al refresch dels camps, que si en ells no recobreu els sentits y no vos sentiu pujar l'ànima, serà certament que ja no existeix cura pera vosaltres.

Aquí vos voldria veure, davant el ternissim mirall del cel que son eixos camps, eixa roca y eixes arbredes d'arrels en l'aygua; aquí que es tan ample y ple de claror pera caminarhi sols ab el nostre pensar, obligats a la passivitat, no tenint objecte de lluita si no breguem ab nosaltres mateixos, y com més anem ascendint a la puresa del despoblat, apareixentnos més de relleu, desvetllantnos del son d'ebrieta en que tal vegada fossim ensordits y agitats per una acció frenètica.

Aquí, entregats en cos y àni-

ma al grat dels camps vos voldria, no pera complaurem en observar l'efecte que fes en l'esser de cada un aquell desarelament del medi acostumat, sino per la fe que tinch en el remey.

¡Recorts de les terres natives pera els uns, única forsa dels elements pera molts!

En aquestes volades a la altura, de tant en tant sopats per la naturalesa, esdevé compendiarse sense fadiga dins nostra órbita interior lo més sortint que 'ns ha passat durant l'allunyament. Lo que havém aymat, après o construhit desde allavores que passabem potser per aquestes vinyes mateixes, ornades de fruiterars dispersos, o al costat d'aquels saltants d'aygua que fan creixer els pomells d'arbres lluhents y verdissims, se 'ns declara. Lo imaginat té més frescor y figura, y ab menys fadiga el pensament se resol, en aquest bany maravel·lós en que 'ns rabejem al allunyarnos de la vida acostumada y acostarnos a una altra ja més propera a la puresa, per complir-se en son regne despoblat de humana malícia, ab admirable docilitat, la lley creadora. Aquí es quan guanyant en grandesa d'ànim y coneixement, l'home, com d'un infant, se compadeix de si, se perdona, y qui sab si somriu de lo que no fa hores li posava arrugues al front.

Entretant, enllà d'aquet agradós paisatge, ben més baixa que la herba que doblega are nostra planta, queda un conjunt que té nomenament de ciutat, de la que en certa manera som una part. Prò, ja veyém si poch ens dol despèndre'ns de nosaltres mateixos, que tot just la deixarem enrera, y no solsament no 'ns sentim del dolor del arrencament, sino que com a desmemoriats la noció d'ella, del temps y de la energia qu'hem en ella esmersat y dels seus interessos, per poch que 'ns entreguem a la natura, quedan com una cosa externa al nostre respirar actual, com si may hagués existit, y si per cas com un somni. ¡Tants amichs que haurém deixat en ella, tant comensat y tant per fer! Prò are així es el somni; la única veritat y com el comensament de nostra existència es el present

titubides precisament en el cor d'aquella ciutat, que 'ns apareix tan llunyana apenes deixada unes lleugues enrera.

LIONATUS.

A FIRA

Ja han fuyt los estels,
ja canta la merla;
pe'l mont y pe'l pla
ja'l sol s'hi rabeja...
Enjòyat, amor,
enjòyat de festa...
y a fira cuytèm,
cuytèm, vida meva!

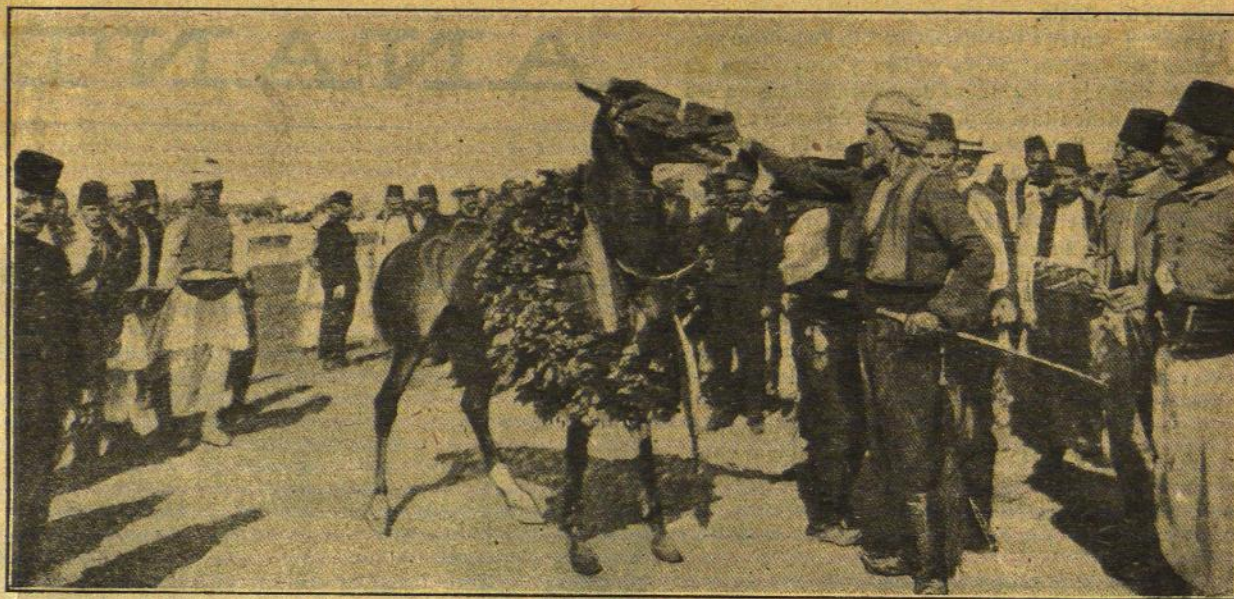
Per tots els camins
la gent formigueja,
la cara de goig,
lo trajo de festa...
¡Qu'ayrosos que van
fadrins y donzelles!...
¡A fira cuytèm,
cuytèm, vida meva!

Camí del villar
els mossos ja trescan;
y'ls matxos, guarnits,
frissosos potejan
al peu del llindar,
apunt l'alta sella.
¡A fira cuytèm,
cuytèm, vida meva!

Avuy farà un any
qu'allí't valg conèixer;
semblava un sol
de la primavera...
Al punt que't vegi
lo cor me vas pendre...
¡A fira cuytèm,
cuytèm, vida meva!

¿De què'm firaràs,
gentil amoretta?
¿de què'm firaràs

CARRERES DE CABALLS EN LA BOSNIA-HERZEGOVINA

En la Bosnia-Herzegovina les carreres de caballs tenen un caràcter pintoresch y popular que les separa de les grans festes mundanes organitzades per nostres societats elegants.

aquest de renovació: la terra ab els vegetals, les roques y l'aygua que hi corre, l'espay ab el bon ayre y els vols d'aucells.

¡Perventura la aymém menys la ciutat, per que tan lleument l'abandoném al oblit com si may hagués sigut res nostre? No, que si are, tal com estém disposats, ab la frescor rebuda del allunyament poguessin esser dues vides en una; esser lliure en la contemplació, y lliure en la acció, mellor amichs que may, mellor treballadors que may, donchs es are quan ens es donat abarcar en un sol pensament el conjunt de passions que 'ns movien, y de les que fins al present no 'n podem fer el plan en que cada cosa quedi en son lloch, car sense febre coneixém el que valen passats actes, lo que cada un representa per la ciutat, y lo que les activitats y desitjos d'ella son, cotejats ab lo que 'ns inspira lo que aquí en despoblat veyém viure de cara a la puresa infinita.

En tals meditacions era jo, encaminantme a montanya fa algunes setmanes, quan passant pe'l terme d'una vila que té pera remey manantial d'aygues caldes, vingué a acreixer la delectació de mon pensar la vista de tres soldats que pe'ls marges d'un torrent, que quan la dels carlins servi per altres jochs militars menys ignoscents, en no acostumada llibertat a salts se perseguian com si fossin infants.

Aquells soldats eren dels enviats anyalment a pendre banys calents pe'l dolor del seu cos; lo mateix haurien pogut deixarlos a Barcelona a banyarse en aygua marina escalfada dins banyeres, durant la hora de llibertat fora del quartel, y era mellor lo d'are, que la seva cura s'acompanyava ab l'esplay de la campinya. Y seguintse del pensament, que 'm recordés de la encertada creació municipal de les Colonies Escolars, fou completa ma complascència sentint que l'etzar no sols en el cambi me donava motius de goig, sino en la imaginació de realitats absentes, belles realitats ins-

avuy que ja ets meva?...
Ja'm sembla que't veig
tota satisfeta...
bo y triant frontals
y bolquers de seda!
¡A fira cuytèm,
cuytèm, vida meva!

RAMÓN MASIFERN

Colonies escolars

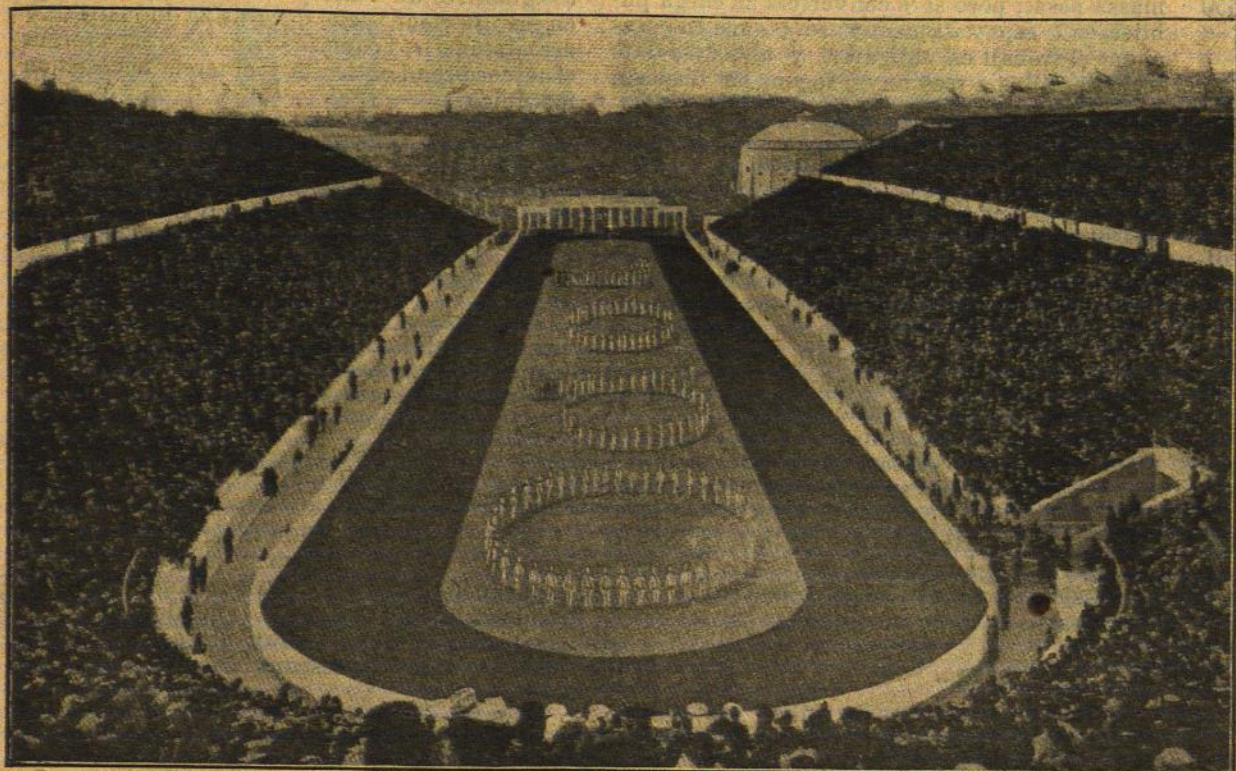
Es una inst tució que nosaltres hem defensat diferents vegades. Y are 'ns plau consignar que enguany son més numerosos, y que 'l nostre Ajuntament se n'ha preocupat ab major interès, y que la Comissió municipal d'Higiene ha previngut ab ses instruccions els cuidados de que han de ser objecte els alumnes d'abdos sexes. Les noyes han anat a passar una mesada a Esplugas de Francolí, Borredà, Sant Feliu de Pallars, Castelletors, Sant Feliu de Codines, Castellsbisbal, Taradell, Abrera, Llinàs, Vilassar, Esparraguera. Els noys a Ripoll, Marfórell, Calella, Rubí, Cambrils, Collbató, Esparraguera, Sant Boy, Monistrol, Tiana, etc.

Les colonies escolars organitzades per la Societat Econòmica de Amichs del País sortiren igualment diumenge passat en direcció als respectius pobles, reunintse 'ls grups escolars expedicionaris en el local de la esmentada Corporació (Sant Sever, 5, principal), ahont els senyors socis de la Econòmica donaren comiat a's expedicionaris.

Fas mal en merèixer reprensions y encare fas petjor, si no les sabs suportar, ni valerte d'elles pera corretgir les teves imperfeccions.

MÁXIMA TIBETANA.

JOCHS OLIMPICHS A LONDRES

Aspecte de la pista y del públich

Societat econòmica Barcelonesa

d' Amichs del País

Per la utilitat pública que pugui tenir, publicuem la següent convocatoria de la benemèrita Soc. etat, qual nom serveix de capsalera a les presents ratlles:

Esta corporación adjudicará en sesión pública y solemne un premio fundado á la memoria del Dr. D. Juan Agell y Torrents, consistente en *Título de socio de mérito* y la cantidad de *dos mil pesetas*, destinadas al autor del mejor libro que se presente á concurso, relativo al estudio de alguna cuestión de carácter económico, de interés para Cataluña.

Los trabajos en opción al referido premio podrán ser redactados en castellano, catalán ó francés, y deberán ser anónimos, mediante un lema que se consignará en el sobre de la plica que contenga el nombre del autor, abriéndose en el acto de la entrega del premio la correspondiente al trabajo premiado, y quemándose las demás.

Las obras no premiadas se devolverán mediante presentación de recibo que al efecto se librará en el acto de la entrega.

El trabajo premiado quedará de propiedad del autor, quien, al imprimirlo, entregará cien ejemplares á la Sociedad Económica.

En el caso de que dentro de un año á contar de la fecha de la adjudicación del premio, no se hubiese impreso el libro premiado, se entenderá que el autor renuncia á su propiedad, que quedará á favor de la Económica, la que podrá publicarlo en la forma que estime conveniente.

La Económica designará el Jurado que debe calificar los trabajos presentados á concurso, resolviendo en definitiva dentro de los seis meses siguientes á la terminación de aquél.

El plazo para la presentación de las obras en opción al premio de que se trata terminará en 30 de Junio de 1910; admitiéndose en la secretaría de esta Sociedad, calle de San Severo, 5, principal, de tres á siete de la tarde en los días laborables.

El Presidente, El Vocal-Secretario,
Narciso Plá y Daniel José Puig de la Bellacasa

El més bell panegíric que 's pot fer dels homes son llurs accions benèfiques, y es més dolça l' alabansa del home caritatiu en la boca del poble que 'ls elogis dels héroes en els versos dels poetes.

VOITURE.

Origen dels mangüfots de incandescencia

Representan un progrés notable. El veritable precursor de l' incandescencia, el veritable autor dels mangüfots pera aquesta, es un tal Frankenstein, completament desconegut.

En 1849, quan l' il·luminació per medi del gas estava en sos comensaments, Frankenstein aplicà l' incandescencia a un teixit de xarxa no molt espessa, preparat—diu ell mateix textualment—ab una pasta composta de parts iguals de greda ó argila, magnesia calcinada y aygua ab goma aràbiga. Aixís obtenia l' cono avuy anomenat mangüfot y que Frankenstein anomenava *multiplicador de la llum*.

En el privilegi que obtingué, descriu son invent com segueix: El teixit queda promptament carbonisat; al poch temps el carbó crema y 'ls óxids ferrosos persisteixen sols en forma de teixit primitiu; el cono tarda en adquirir un color roig-blanch intens.

Indubtablement, aquesta es la mateixa forma original dels mangüfots incandescents, que les investigacions del Dr. Auer Velsbach havien de posar en pràctica uns cinquanta anys mes tard.

El Contracte del treball

El projecte de Lley sobre aquest contracte en sa part dispositiva diu aixís:

«Artículo 1.º Quedan sujetos á las disposiciones de esta ley los contratos de trabajo que tengan por objeto la prestación retribuida de servicios manuales de carácter económico.

Se exceptúan los agrícolas, cuando no se haga uso de motores mecánicos; los domésticos, los de aprendizaje y los que celebren las casas navieras con los tripulantes de sus buques.

Art. 2.º Pueden contratar la prestación de sus servicios los mayores de catorce años; pero los menores de edad necesitarán la autorización de sus representantes legales. Los patronos contratantes comunicarán á la Junta local de Reformas Sociales, dentro de las veinticuatro horas, los contratos de trabajo que celebren con menores de diez y ocho años. La mujer casada, no separada legalmente ó de hecho de su marido, necesitará para contratar y para percibir la remuneración de su trabajo la autorización previa expresa ó tácita del mismo.

Art. 3.º Los patronos y los obreros pueden contratar colectivamente el trabajo, constituyendo entonces una personalidad distinta de los asociados, que asumirá los derechos y las obligaciones, ejercerá las acciones y quedará sujeta á las responsabilidades que se deriven del contrato.

Art. 4.º El contrato de trabajo se presume siempre existente. Cuando se consigne por escrito, está exento del impuesto del Timbre y derechos reales. Cuando fuere verbal, salvo prueba en contrario, se entenderá acomodado á las prescripciones de esta ley, y para lo no previsto en ella, á los usos y costumbres del oficio en la localidad.

Art. 5.º Son cláusulas nulas y no obligarán á los contratantes, aun cuando se incluyan en el contrato:

1.º Las en que se estipule una jornada excesiva, á juicio del Tribunal competente.

2.º Las en que se estipule un jornal que no sea remunerador, á juicio también del Tribunal competente.

3.º Las en que se acepte el pago total ó parcial del salario en especie.

4.º Las en que se convenga para la percepción del salario plazo más largo que el de una quincena.

5.º Las en que se pacte el abono del salario en lugar de recreo, taberna, cantina ó tienda, cuando no se trate de obreros empleados en esos establecimientos.

6.º Las que entrañen obligación directa ó indirecta de adquirir los artículos de consumo en tiendas ó lugares determinados.

7.º Las que permiten retener del salario del obrero, en concepto de multa, más de la sexta parte del jornal.

8.º Las que impliquen renuncia ó limitación de los derechos políticos ó civiles de los contratantes.

9.º Las que constituyan renuncia por parte del obrero de las indemnizaciones á que tenga derecho por accidentes del trabajo, perjuicios ocasionados por incumplimiento del contrato ó despido de la obra; y

10.º Todas las demás que impliquen renuncia de algún derecho consagrado á favor del obrero en las leyes generales ó en las especiales de protección y tutela de los trabajadores.

Art. 6.º En todas las fábricas, talleres y establecimientos industriales ó mercantiles en que se dé trabajo á más de 50 obreros, así como en las oficinas de las empresas que empleen el mismo ó mayor número de trabajadores, deberá colocarse en sitio visible, en letra clara y con la firma del propietario ó patrono, ó del director ó gerente de la empresa, el reglamento de la industria, donde se especifiquen las condiciones generales del contrato de trabajo, abarcando los extremos siguientes:

1.º Exposición clara y precisa de las horas de principio y fin de la jornada de trabajo, y de los días y horas destinados al descanso ó alimentación.

2.º Instrucciones para la limpieza de la maquinaria, aparatos, talleres y locales; tiempo y modo en que han de hacerse, y medidas de prevención que han de adoptarse.

3.º Fijación de los días de pago de los

jornales y de los de entrega de las obras por los obreros que trabajan á domicilio.

4.º Prescripciones sobre seguridad é higiene, moralidad y orden en los locales de trabajo, é indicación práctica de los primeros auxilios que deben prestarse á los obreros víctimas de un accidente, así como las precauciones más elementales para evitarlos.

5.º Determinación de las multas en que incurran los contratantes por las infracciones del contrato; y

6.º Todas las demás condiciones legítimas que se estimen oportunas.

Cuando en el taller, fábrica ó establecimiento trabajen menos de 50 obreros, y cuando el número de los que sirvan á una empresa sea inferior, se entenderá que las condiciones generales del contrato se acomodan á los usos y costumbres que rigen para el oficio en la localidad.

Art. 7.º Son condiciones especiales del contrato de trabajo:

1.º La determinación, tan precisa como sea posible en cada caso, del servicio con tratado.

2.º La expresión de si el trabajo se ha de prestar por tiempo indefinido, por unidad de tiempo, para obra determinada, por unidad de obra ó por tarea.

3.º El señalamiento de la cuantía y forma de pago de la remuneración convenida; y

4.º La estipulación eventual de realizar la obra ó de completar el servicio en un plazo determinado, así como la de trabajar en caso de urgencia ó en circunstancias anormales ó en horas extraordinarias, debiendo señalarse en tales casos el aumento de salario que en este caso percibirá el obrero, y que habrá de ser mayor en un 50 por 100, como minimum, al de cada hora ordinaria.

Cuando no consten las condiciones especiales del contrato de trabajo, se e tará á la costumbre local del oficio ó servicio.

Art. 8.º Los contratantes no estarán sujetos á otras multas ó correcciones, por razón del contrato, que las expresamente estipuladas en el contrato mismo; y las que procedan, sólo se harán efectivas previo el consentimiento del interesado ó la sentencia firme del Tribunal competente.

Art. 9.º Cualquiera de las partes puede rescindir libremente el contrato, denunciándolo con ocho días de anticipación, ó abonando á la contraria el importe del jornal correspondiente á los días que transcurran desde el en que se denunció al en que se abandona ó retira el trabajo, hasta completar los ocho días.

Art. 10.º El contrato de trabajo podrá rescindirse sin indemnización:

1.º Por muerte ó incapacidad física de alguna de las partes.

2.º Por mutuo consentimiento.

3.º Por fuerza mayor; y

4.º Por causa justa.

Serán causas justas para el patrono: la infracción del contrato por parte del obrero, cuando no sea de las que den lugar á multa, ó cuando menos siéndolo con arreglo al artículo 8.º se negare el obrero á satisfacerla; la indisciplina ó desobediencia del obrero, y las injurias ó malos tratamientos contra sus jefes ó compañeros.

Serán causas justas para el obrero: la infracción del contrato por parte del patrono, en las mismas condiciones que el párrafo anterior determina; las injurias y malos tratamientos por parte del patrono ó de sus dependientes, y la modificación introducida por el patrono, sin su consentimiento, en las condiciones generales ó especiales del contrato.

Art. 11.º De las cuestiones que surjan con ocasión de esta ley, conocerán los Tribunales industriales, donde los hubiere, y donde no, el juez municipal, con los adjuntos.

Art. 12.º La indemnización que una parte deba satisfacer á la otra por el incumplimiento de las obligaciones contratadas, se regirá, como todo lo no previsto en esta ley, por las disposiciones generales de los Códigos civil y mercantil.

Moviment obrer y patronal

La setmana passada visitá al Alcalde una representació de la Unió Gremial, parlant de la conveniencia de resoldre la instancia que té presentada sobre reforma de la lley del des-

cans dominical en el sentit de tenir obert fins a mitjdia.

La instancia va passar a Governació y aquesta l' ha enviada als jefes de secció pera que informin sobre la part legal.

Els amos barbers han enviat la següent comunicació al Govern civil:

«Els abaix firmats, amos de saló de perruquerias de Barcelona, a V. E. ab el major respecte exposen:

«Que al publicarse la lley del descans dominical, indicaba que l' tancament de les perruquerias sigués desde les onze; però veient que en dita hora no hi havia temps suficient pera servir al públich y en vista de l' importancia de l' industria o art y necessari com el que mes, se promulgá que l' tancament fos a les dotze, tolerantse fins a la una, lo qual ve efectuantse a Madrid y demás capitals.

«Essent així que ls firmants, per objecte de recompensar pera que ls seus oficials tinguessin les 24 hores de descans setmanal, varem convenir tancar a la una els diumenges y demás dies de festa de l' any y així mateix se ls concedí un dia de festa al mes, abonantlos el jornal. ¿Es just y equitatiu que a nosaltres els que hem procurat posarnos dintre de la lley, buscant la compensació pera nostres oficials, se ns vulgui igualar ab els demás establiments que no han complert els compromisos contrets ab sos oficials?

«Aquestes, Excm. Sr., son les condicions en que tenim a nostres dependents, y com desitjem seguir ab les mateixes per créures beneficioses pera abdues parts, supliquem de V. E. tingui en consideració lo que tenim exposat, donchs ens seria del tot impossible continuar en l' estat en que ns han colocat, donchs ens veyem obligats a mermar les condicions de que desde fa quatre anys venen disfrutant els esmentats oficials.

«Y considerant que ns sigui tolerat el tenir nostres establiments oberts fins a la una, poguem defensar nostres interessos, donchs es sapigut que en aquesta capital existeixen Círcols aristocráticos en els quals tenen ses perruqueries, les que s' tanquen solament els diumenges a les dues de la tarda.

«En atenció, atemperantse ls inscrits y protegits per la rectitut y bon criteri de V. E. no duptem els atendrá en lo que creyem justa petició.

«Gracia que no duptem alcansar del recte procedir de V. E., qual vida guardi Deu molts anys.

Barcelona, juliol de 1908».

Van incloses 44 firmes.

Carrers hont radican els establiments: Rambles, carrer Pelayo, Rambla Catalunya, Passeig de Gracia, Granvia, dreta Portal del Angel, carrer Fontanella, plassa Urquinaona, Ronda Sant Pere, plassa del Teatre.

La societat d' obrers carreters ha publicat un document a propòsit de la vaga de la casa Aixelá, del qual n' extractem lo que segueix:

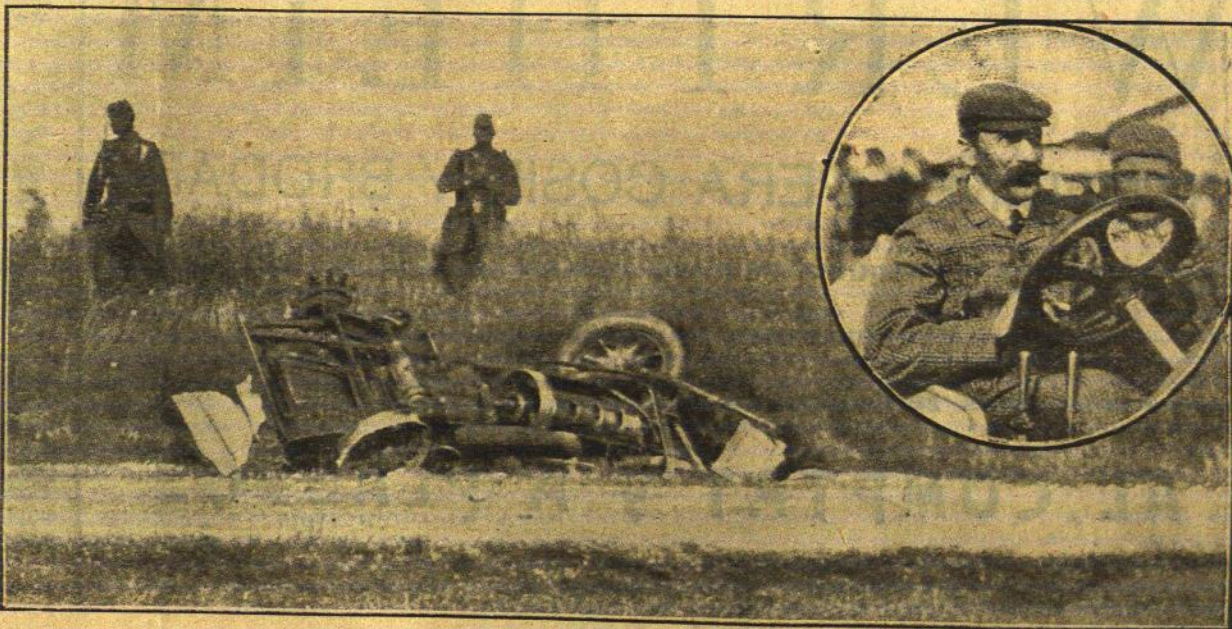
«La Sociedad de obreros carreteros de Barcelona y su radio siente la imperiosa necesidad de contestar á las distintas asoociaciones de patronos carreteros de esta ciudad sobre sus acuerdos, tomados y publicados por la prensa local, acerca la casa Aixelá.

Dicen en su escrito los patronos que nosotros, los obreros, nos despedimos de ellos á veces sin acabar la semana: esto es verdad y no les queremos desmentir, pero si tenemos que hacer constar que si alguna vez sucede algún caso de estos, es por culpa del patrono.

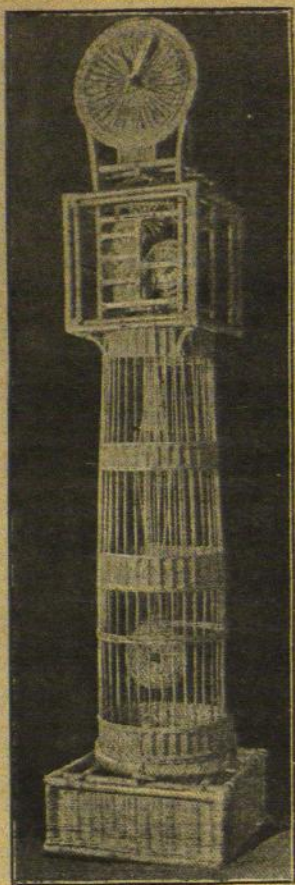
El patrono Aixelá estuvo en su perfecto derecho al despedir tres de sus obreros, pero no es cierto que indujesen éstos á los demás á la huelga, sino que los demás compañeros sabiendo de cierto que aquel despido llevaba un fin determinado, decidieron nombrar una comisión para presentar ó buscar un arreglo favorable para ambas partes, cosa que el señor Aixelá no quiso admitir, por lo cual hicieron causa común todos los obreros de la casa: desde aquellos momentos quedó la lucha entablada.

No es debido á la violencia y amenazas de los huelguistas á los esquirols, el que se vean precisados á salir los carros de la casa Aixelá custodiados por parejas de policía; no queremos faltar al respeto á nadie, pero si preguntamos ¿cuántos obreros hay detenidos, á pesar

INCIDENT DE LES CARRERES D' AUTOMOVILS DE DIEPPE

L' automovil després del incident.—Les víctimes.

Rellojete construït ab jonchs y branques d'olms.

de la vigilància que se exerce, por coaccions?

A la protesta de las sociedades patronales acerca de los ataques y acusaciones hechas por nosotros en proclamas y reuniones, decimos que no queremos hablar hoy de la actitud del señor Aixelá contra nuestra sociedad, y hemos de hacer constar que la comisión llamada por la primera autoridad de la provincia, para que aceptase lo por ella propuesto, puede probar que tanto la primera vez como la segunda no se hizo allí ninguna gestión para que pudiera darse el conflicto por terminado.

Dicen los patronos que ante la actitud recta del señor Aixelá están dispuestos a apoyarle y darle toda la fuerza moral y material, y a más dicen que quisieran ver discutidas estas cuestiones serenamente sin agravio y ofensa para nadie: conste á los patronos de las diferentes asociaciones, que nosotros estamos dispuestos á discutir las donde mejor les parezca, sea en mitin ó por medio de comisiones de ambas partes.

AURORA SOCIAL fa vots pera que prompte s' imposi el més perfecte esperit de justícia entre abdués parts litigants y poguem veure com ls obrers referits tornan á pendre el treball.

CRÓNICA SOCIAL

Les Trades Unions

A Inglaterra aumenta de día en día el movimiento sindical, habent assolert les Trades Unions una plenitud de vida que 'ls hi permet fer front a les contingencies qu' esdevenen al obrer per causa de malalties, accidents de la vellesa, paro forsos, defuncions, vagues.

L' any 1906 el número de socis de les Trades era de 2.106.283, senyalant un creixement de 218.460 sobre la darrera estadística.

Els ingressos sigueren de 58.603,925 franchs y els gastos 42.966,900 franchs. El fons de reserva era en 1905 de 120.202,650 y en 1906 de 129.963,400 franchs.

Institucions belgues

La notable revista «La Paz Social» ens dona compte de dues noves institucions filles de l'activitat del poble belga. Son la Oficina rural y la Oficina de les classes mitjes.

La primera té per objecte diferents serveys d' investigació agrícola y especialment la difusió d' aquells coneixements teòrics y pràctics que més poden contribuir al floreixement de tant important ram de riquesa.

L' altra Oficina vé a constituir un poderós medi de subsistència pera la petita industria. Està dividida la institució en dos administracions: una de serveys d' ensenyansa industrial, professional y doméstica, agrupats baix el nom de Administració de la ensenyansa professional.

L' altra administració s' anomena Oficina dels oficis y negocis. Tindrà per objecte recullir tots els antecedents necessaris sobre la situació de la petita industria y el comerç al detall y sobre sa organització a Bèlgica y a l' Extranjer, tant en los tallers com del treball domèstich.

Disposició saludable

A Buenos Aires s' ha presentat un projecte de ley per la que s' prohibeix als més petits de 16 anys fumar en públich baix pena de 10 pesos o 2 dies d' arrest.

Queda també prohibida la venda de cigarrs, cigarrillos o tabaco a n' els noys que no tinguin aquella edat. Els contraventors sufriran una multa de 20 pesos nacionals.

¿Qué n' diuen els higienistes espanyols d' aquesta ley republicana? ¿No seria convenient fer lo mateix a Espanya y podrian tal volta sustraure s' molts joves la tuberculosi, les malalties nervioses y cardiaques que produheix el prematur abús del tabach?

Pensions als vells

Com varem manifestar ab anterioritat a Inglaterra la nova ley concedint als obrers retirors per la vellesa comensará a regir el día 1.er de Janer próxim.

L' edat tipo s' ha fixat en 70 anys y el de la pensió será de 325 franchs anyals p' els solters y 488'80 pera una familia.

Els obrers inglesos están, donchs, d' enhorabona.

Lley contra 'ls peresosos

La última ley expedida a Noruega contra els peresosos tendeix a lliurar el país d' homes que visquin a expenses dels demés.

Un vago de professió, que no te medi honest de guanyarse la vida, es conduhit a les pedre-

res nacionals, ahont se li dona treball: d' allí pot sortir y retirar-se si el treball li sembla massa pesat; pero si s' converteix en carga pública en l' espay d' un any, se l' tanca en cases ahont el treball es obligatori y ahont se l' té treballant fins a tres anys, segons ho disposin les autoritats.

Congrés internacional de miners

Els obrers de les mines tingueren a París el passat Juny un congrés internacional.

Han sigut tractats per la Federació els següents assumptes: 1er. Duració del treball (8 ó 6 hores diaries segons les condicions higièniques de les mines); 2on. Mínim de salari en els contractes col·lectius del treball. 3er. Lleys protectores del treball en les mines: prohibició del treball de la dona: exclusió dels noys menors de catorze anys en la superfície y de setze en el fons. 4t. Nacionalisació de les mines. 5t. Retirs pera 'ls obrers sens mermar son salari. 6t. Mides de seguritat en les mines. 7m. Essent la Federació partidaria de la pau universal, proposa la vaga general en cas de guerra y supressió de combustible pera 'ls ferrocarrils y acorassats.

Genf que passa...

Durant el darrer mes de Juliol, visitaren les Cases Consistorials 250 turistes, classificats en la forma que s' expressa:

Francesos, 25; alemanys, 10; grechs, 1; belgues, 2; anglesos, 6; espanyols, 73; argentinians, 6; bohemis, 2; italians, 1; austríachs, 2; uruguaiencs, 1; yankis, 2; suïssos, 1; africans, 3. Ademés, 155 alemanys excursionistes.

Explosió

Comunican de Nova York que a la zona minera de Smitson (Estats Units) ha succehit una terrible catástrofe en una mina de carbó.

Quan els obrers que treballen de dia anaven a rellevar als que treballen de nit, y en el moment en que baixaven a una galeria per l' «ascensor» ocorregué una formidable explosió de gas. Varen trencarse les cordes del ascensor cayent 20 obrers al fons del pou.

Aquets y els que treballaven a les galeries quedaren enterrats.

Al sapignerse la noticia, el poble y principalment les families dels miners acudiren al lloch de la catástrofe y volien entrar a la mina per salvar a les seves families, pero molts ja eren cadavres.

El número de morts trets de la galeria puja a uns 40 y a 120 els ferits.

**

Llegim en el periódich manresá *El Pla de Bages* els següents y falagueros noves:

«En els exámens de fi de curs de l' Escola Industrial de Roubaix, els nostres compatricis alumnes de l' Escola de Arts y Oficis de Man-

resa y pensionats del Estat, D. Bonaventura Dalmau, ha obtingut el segon premi en les assignatures de textils y mecánica, y el tercer en la de composició decorativa industrial; y a l' alumne D. Francisco Grau se li ha otorgat el tercer premi en textils y el tercer accésit en mecánica.»

Caixa de pensions

Durant la última setmana la Caixa de pensions pera la Vellesa y d' Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de pessetes 79,524 de les que 29,961 corresponen a primeres imposicions.

Els ingressos efectuats en les seccions de pensions y estalvi ab indemnizació en cas de mort, han ascendit a 3,915 pessetes. El total de pagos per reintegros d' estalvi y per plassos mensuals de pensió ha estat durant la setmana de 44,737 pessetes.

Nou acori

Els patrons forners han dirigit una comunicació a l' alcalde, dihentli que després de la reunió celebrada pera acordar una linia de conducta a seguir respecte lo del descans dominical acordaren recomenar als associats concedir als obrers el descans dominical que senyala la ley.

Tranvia en la costa de llevant

Es molt probable que a últims de aquest any o a principis del vinent se comensin els treballs per la construcció d' un tranvia que enllassi les viles de Blanes y Lloret de Mar, deixant per després l' enllás ab la vila de Tossa, y per més endavant l' arribar a la ciutat de Sant Feliu de Guixols.

Serán catalans els cabals pera la construcció y explotació del dit tranvia, rompente aixís el motlle de l' acció extranjera pera eixa classe d' empreses, acció que tant ens perjudica, puig xucla els nostres diners pera endursels en forma de dividendos a fora de Catalunya.

P. R.

Guia de Manresa—publicada per «La Memoria» en son butlletí anunciador dirigit per S. F. P. ab interessants dats sobre aquella ciutat y la de Cardona.

PASSATEMPS

Pollastre rostít a l' alemanya

Preparar una pasta espessa de greix amassat ab molles de pa y afegirhi una mica de sal y julivert picat. Ab la pasta, omplir el pollastre ja preparat. Cuirlo y posarlo a rostir ab foc regular, durant 15 a 18 minuts, ruixantlo ab greix. Empolvarlo ab sal y presentarlo a taula, regat ab el suc de la cassola rustidora.

Imp, carrer Nou de St. Francesch, 17

SECCIÓ D' ANUNCIS

COLOCAGIONS.—Se necessiten:

Mitj oficial barber pera Centelles.
Modistas.
Oficial sabater.
Oficials cotillayres.
Pantalonera.
Oficiala planxadora.
Tornar metal·lúric.
Noi de 16 anys.

Meritori pera una farmacia.
Aprenent droguer.
Aprentas confecció de roba blanca.
Aprenent 15 anys.
Mitj oficial sastrer.
Practicant pera farmacia.
Retocadors fotogràfs.

NOTA.—Al objecte de no dificultar el funcionament de nostra oficina se fa avinent que aquesta únicament extindrà els seus serveys a las colocacions consignadas en el adjunt anunci, lo que fem present a las personas que faltas de treball acudeixen a nostre domicili social al objecte de evitalshi la perdua de temps y las molestias inherents a una negativa involuntaria per part nostra.—Las cartas se dirigiran a la Oficina de colocacions.

Hores de despaig a la redacció: De 12 a 1 del mitjdia.

NOTA.—Nostres serveys pel caràcter eventual de la majoria de colocacions no podem extendrels a las personas de fora de Barcelona, y en el cas de que alguna especialitat vingui a crear una excepció a n' aquella regla se ns deuran fer les peticions personalment.

PELUQUERIA

A. SARRA

RAMBLA DEL CENTRO, 1, ENTR.º

Frente al Teatro del Liceo

BOLSA DEL TRABAJO.—Instalada en el Fomento del Trabajo Nacional.

Plaza de Santa Ana, 4.-OFERTAS:

Corredor mercaderia a Comisión.
Maquinista 25 duros mes.
Meritorio 15 a 16 años 15 pesetas mes.
Aprendiz jugueter 16 años 25 a 30 ptas.
Muchacho para recados que sepa montar en bicicleta 7

pesetas semana.
Meritorio de 15 años, 30 pesetas mes.
Joven despacho mercaderia, 45 pesetas mes.
Meritorio de 15 a 16 años.
Tenedor libros una hora diaria 50 ptas. mes.

(En la secretaría de la institución hay nuevas listas)

EL MEJOR Y MÁS AGRADABLE PURGANTE

Laxante, refrescante, diurética, digestiva y depurativa

TISANA DEL LABRADOR

Cura el estreñimiento, los catarros, gastricos e intestinales, la toz, la bilis, los resfriados, los dolores cáticos y neuralgicos; facilita la digestion, calma los calambres de estómago y vientre; es muy agradable al paladar; no fatiga al paciente.

En farmacias y Droguerías: Cartera con 2 paquetes, 0'50 pesetas; por correo 0'60.—Se admiten sellos

Depositarlo: AUSTRI, Vertrallans, 5, 3.º—BARCELONA

HERPES (Brians)

La pomada y esencia anti-herpéticas de Botta preparadas por Borrell, curan de un modo prodigioso los herpes y demás enfermedades de la piel por inveterados que sean. Son tan eficaces las virtudes de estos remedios, que se han curado con ellos personas que tenían muy arraigados los herpes y que cada año tenían que tomar baños y aguas sulfurosas sin lograr su curación.—Único depósito:

Botica Borrell, calle Conde del Asalto, num. 52, esquina a la de San Ramón

WERTHEIM

MAQUINES PERA COSIR Y BRODAR

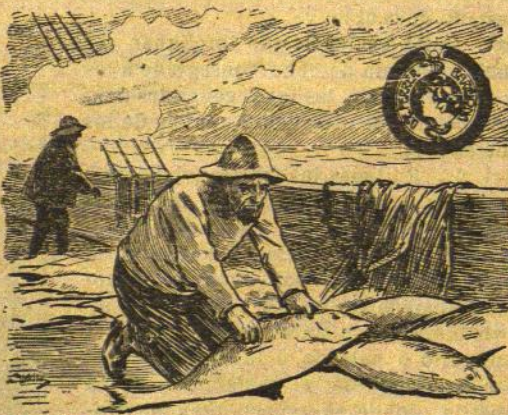
ESPECIALITAT: Máquina rotativa RÁPIDA, la mellor del món

Máquinas pera totes les industries.

Máquinas rectilíneas SEYFERT pera mitjas.

AL COMPTAT Y A PLASSOS

AVINYÓ, 9.—BARCELONA

EMULSION LOFFODEN

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos

preparada con aceite purísimo procedente de las islas Loffoden (Noruega).

VENTA:

Farmacia Ferrer, Plaza del Angel, n.º 6.—BARCELONA y en todas las Farmacias y Depósitos de Especialidades

CALLICIDA PIZÁ

Extirpa rápidamente, sin dolor ni molestia, los callos y durezas.

Es curioso: no motiva los inconvenientes de otros y zapaterías.

Depósito general: Farmacia del autor, Plaza del Pino, 6. BARCELONA

Por 1'30 ptas. se remite por correo certificado.